Десни одговор Наташи Кандић

Пише: Игор Ивановић
субота, 02 април 2016 10:26

Иако је ауторски текст Наташе Кандић одштампан у рублици "лични став", јасно је да он суштински представља колективну директиву властима у Србији шта од њих очекује Запад. Делимично написан у наредбодавном стилу са позиције највишег чина међу "агентима од утицаја", аутор је премијеру Србије комесарским речником доделио јасан задатак. Његово је да брине о десничарским организацијама, а њено-Наташино (односно друштвено, јер аутор себи додељује мисионарску улогу) је да брине о свему осталом што је наведено у тексту, за који се мора признати да је прожет храброшћу. Јер како другачије назвати намеру аутора да се јавности обрати у писаној форми са толико литералне конфузије, логичких контрадикција, ненаучних података и селективне истине?!

Тезе по којима је Србији преко потребан "политичар који мисли о будућим генерацијама које ће попут немачких шездесетосмаша постављати питања и прихватити да је Холокауст део идентитета немачког народа и грађанина" и да су они "грађани који су 2.000 године гласали већински против Слободана Милошевића разумели да је он одговоран за бомбардовање земље, а не свет који мрзи Србију" су неприхватљиве са позиција елементарне логике. Ако неко држи до себе и ако текстове пише у сопствено име (а не због преузетих обавеза!), никада неће ни на који начин поистоветити нацистичку идеологију и пропаганду, њене правне и законске норме, дугорочне геноцидне планове и потоњи Холокауст начињен на територији од стране тих истих нациста окупиране Европе, са било којим периодом или догађајем везаним за мучни грађански рат на територији бивше СФРЈ у коме су све стране чиниле велике злочине. Шта тек да кажемо о тврдњи која се коси са здравим разумом да су они, који су на изборима већински желели промене, за бомбардовање оптужили Милошевића, а не НАТО -пакт који је 78 дана сипао бомбе по њима?!

REKOM